

Zor sorular, aşikâr cevaplar

Akif Emre @akif_emre

04:00 Ağustos 08, 2015

<http://www.dunyabulteni.net/yazar/akif-emre/20310/zor-sorular-asikar-cevaplar>

Zordur değerlerinin altüst olduğu, güvendiği, alıştığı yapıların teker teker çöktüğü, sabitelerinin, referanslarının her bir gelişme karşısında çürütüldüğünü hissettiği dönemde insanın sabit kadem durabilmesi. Bu tür durumlarda adeta sari bir hastalık gibi moda reçeteler, sahte değerler, yaldızlı sloganlar toplumu sarar, sürükler sahte ufuklara...

Hakikate işaret etmek, “ durun kalabalıklar” diye haykırmak garipsenir, alaya alınır. Tüm bu akıntıya karşı direnmek dışlanmayı, aşağılanmayı, istihzayı göze almayı gerektirir. Her şey olup bittikten sonra anlaşılacak olanı işaret etmeye kararlı olmak, sarsılmamak zor zamanlarda konuşmak demektir.

Ortadoğu kan içinde ise, etnik boğuşma alabildiğine tahrik ediliyorsa, sekter kavgalar dinin önüne geçmişse, seküler diktatörlükler adına mazlumlar katlediliyorsa, din adına din tahrip ediliyorsa, bir ve beraber olduğumuz her değer ithal malı modeller adına tahrip ediliyor, profan ideoljilerden yeni kutsallıklar üretiliyor ve her şeyin önüne geçiriliyorsa bu coğrafyanın varoluş şartını yeniden gündeme getirmek daha bir zorunluluktur.

Hümanist ve soyut barış, kardeşlik türkülerinin perdesinde etnik milliyetçiliğin, ulusal bölünmüşlüğün kutsandığı, idealleştirildiği ortamda mümkün, var ve gerçek olan tecrübeyi, referansları hatırlatmak akıllı karışık medyatik toplumda medyatik yargılanmayı göze almak demektir..

En az yüz elli yıldır Dünya Savaşı, Soğuk Savaş gibi başlıklarla altüst oluşların formüle edildiği bozgunları gerçekleştiren stratejik akıl, açgözlü anamalcı küresel güçlerin siyasal projeleri, bu coğrafyanın insanının kanı ve emeği pahasına yaldızlı ve sanal değerler adına pratiğe geçirilirken bin yıllık tecrübeyi hatırlatmak zordur.

Büyük paylaşım savaşlarında, ideolojik hesaplaşmalarda sam yeli gibi ruhları kasıp kavurduğu soğuk savaş döneminde, liberal iyimserliğin aldaticı sanrısında hep sahte umutlara yönlendirilen insanımızın idrakine giydirilen deli gömleklerini parçalamaktan başka çıkar yol var mı?

“İslam kardeşliği”, “ümme bilinci” gibi sarsıcı, diriltici yegane değerlerimiz algı operasyonları ile, yaşanan acı pratiklerle geçmiş zaman ütopyası haline getirilmişse her şeyden önce o bilincin kuşanılması gerekmez mi?

Daha açık ifadeyle, bu coğrafyanın umudunun İslam'dan, İslam kardeşliğinden ve buna bağlı ortak bilinci kuşanmaktan geçtiğini hatırlatmak sahte çözümlerin, ayartıcı cahili davaların kışkırttığı yangını söndürmenin geçerli yolu değil midir?

İslamcılık yaftası ile, sahada sahnelenen kan ve ölüm oyununa rağmen Arabı, Türkü, Acemi, Kürdü, Şii ve Sunniyi sarsarak hatırlatmanın vakti değil midir? Yezidi olandan Ortodoks olana, Suryaniden Maruniye kadar farklı inançların şemsiyesi altında toplayacak buluşturacak başkaca bir deneyim, medeniyet birikimi var mı bu coğrafyada?

İslamcılık fikriyatını ithal bir protez ideoloji gibi takdim edip aynı anda Müslümanlığı da mahkum eden ideolojik nüfuz casuslarının medyatik dezenformasyonlarının olanca göz kamaştırıcı sahteliklerle sahada olduğunu bir kez daha hatırlayalım sadece. İslamcılık tanımlamasını tüm kötülüklerin kaynağı gösterenler aslında Müslüman bilinciyle hesabı olanlardır. İnsan varlığının büyük çoğunluğunun kendini Müslüman olarak tanımladığı, geniş coğrafyada “Müslüman olmak” bilinci aynı zamanda İslamcı olmaya işaret eder. Özel vurgu olarak **Müslümanca düşünen Müslümanca hayata bakan biri, Müslüman olarak yeryüzünde işgal ettiği yerin bilincinde olan kişi demektir.** “Marka Müslümanlık” tanımından Müslüman olma şuurunu ayıran budur. Bu bilinci kuşanmış olan aynı zamanda İslamcılık idealini de benimsemiş olandır.

Ne var ki gerek bölgede sahada din adına işlenen cinayetlerin İslamcılaştırılması (!) gerekse politik anlamda İslamcılığın rehin alınması şu kaos zamanlarının en büyük açmazıdır. Sahte kurtarıcı ideolojilere, etnik ütopyalara, romantik/hümanist sloganlara alan açmak için hem mahkum edilen hem rehin alınan bir değerdir Müslümanlık.

Her türlü sahte oluşların, sahte kurtuluş reçetelerinin Baasçılıktan, her tür etnik milliyetçiliğe, sosyalist askeri diktatörlüklerden etnik temelli Stalinist gerillacılığa, hanedan diktatörlüğüne uzanan siyasal ve toplumsal örgütlenmelerin açtığı yaralar ortada iken, bu sistemleri bu coğrafyaya boca edenler hala kurtarıcı gibi dolaşırken Müslümanca duruşun, İslamcılığın, yani bu coğrafyanın geçerli referanslarını hatırlatmak neden bu kadar zor? Üzerinde düşünmeye değmez mi?